

Rauhan ja kansainvälisen solidaarisuuden vaatimus

Talouden, teknologian, politiikan, kulttuurin ja muiden alojen kansainvälistyminen on luonut yhä laajempia ja tiiviimpiä keskinäisiä riippuvuuksia. Samalla se on merkinnyt myös riiston, alistamisen ja monien muiden ristiriitojen kansainvälistymistä. Vastakkaisuus työn ja pääoman, demokratian ja pääoman, luonnon ja pääoman, rauhan ja pääoman voitontavoittelun välillä on yhä syvempi.

Suurpääoma käyttää globalisaatiota perusteluna ja keinona työväenliikkeen saavuttamien oikeuksien kaventamiseen. Valtavasti paisuneet kansainväliset finanssimarkkinat ja Euroopan unionin kaltaiset ylikansalliset valtarakenteet polkevat alleen työväen ja vähävaraisten oikeudet sekä kansalliset edut. Imperialistinen kilpailu energiavaroista ja maailmanmarkkinoiden hallinnasta synnyttää sotia ja aiheuttaa suunnatonta tuhoa. Piittaamattomuus luonnon kestokyvystä uhkaa koko ihmiskunnan tulevaisuutta.

Maailmassa on tapahtunut myös toisenlaisia muutoksia. Kansainväliset voimasuhteet ovat muuttuneet Kiinan, Intian, Venäjän, Brasilian ja Etelä-Afrikan kaltaisten maiden talouden voimistuessa samaan aikaan kun Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin talous on vaikeuksissa. Vasemmiston eteneminen on johtanut monissa Latinalaisen Amerikan maissa irtaantumiseen uusliberalistisesta politiikasta, luonnonvarojen kansallistamiseen, uudenlaiseen alueelliseen yhteistyöhön ja sosialismiin tähtäävien vaihtoehtojen rakentamiseen. Monissa arabimaissa kansa on noussut kaduille vaatimaan oikeuksiaan. Kansainvälisissä kauppa- ja ilmastoneuvotteluissa on tullut selvästi esille kehitysmaiden pyrkimys vapautua uskolonialismista.

Myös Euroopan tilanne on muuttunut dramaattisesti. Yhtäältä on noussut vastarintaa pankkien, hallitusten ja EU:n ajamaa kurjistamispolitiikkaa vastaan. Ammattiyhdistysliikkeen eurooppalaisen yhteistyön lisäksi on kehittynyt muun muassa ympäristöliikkeiden ja finanssimarkkinoiden valtaa vastustavien kansalaisliikkeiden kansainvälistä yhteistyötä. Toisaalta kriisi, turvattomuus ja kansojen itsemääräämisoikeuden polkeminen ovat nostaneet kiihkokansallisia, äärioikeistolaisia ja rasistisia liikkeitä. Puheilla ”kulttuurien vastakkaisuudesta” on peitetty ristiriitojen luokkaluonnetta, suurpääoman ja hallitusten vastuuta ongelmista. Suomessa tähän liittyy ”Venäjän uhkalla” pelottelu ja antikommunismi, nykyisin myös eräiden perussuomalaisien kautta eduskuntatasollekin yltänyt maahanmuuttajavastaisuus.

Rauhan puolesta

Suomen kommunistisen puolueen edustajakokous korostaa rauhan ja kansainvälisen turvallisuuden ensisijaista merkitystä. Ilman rauhaa ei ole kehitystä eikä inhimillistä elämää.

Afganistanin, Irakin ja Syyrian sodat ja niiden sadat tuhannet, jopa miljoonat uhrit osoittavat, että aseet eivät tuo rauhaa. SKP vaatii Suomen hallitusta vetämään heti kaikki suomalaisjoukot pois Afganistanista. Hallituksen on myös lopetettava USA:n ja Israelin politiikan myötäily Palestiinan kysymyksessä, ”Syyrian ystävien” ryhmässä, Iranin uhkailussa ja muissa konflikteissa.

SKP vastustaa ehdottomasti Suomen liittymistä sotilasliitto Natoon, jota on valmisteltu yhä tiiviimmällä Nato-kumppanuudella. Eduskunnassa lähes kaikki ryhmät ovat olleet valmiita jopa luopumaan sotilaallisen liittoutumattomuuden käsitteestä.

Tänään voidaan entistä selvemmin nähdä, että Nato-kumppanuus sitoo jatkuvaan asevarusteluun ja yhä uusiin selkkauksiin. Siksi SKP esittää Suomen irtaantumista Naton rauhankumppanuusohjelmasta ja palaamista sotilaallisen liittoutumattomuuden tielle. Suomen ei pidä osallistua myöskään Euroopan unionin yhteisen sotilaallisen toiminnan kehittämiseen, joka tapahtuu tiiviissä yhteistyössä Naton kanssa.

Suomen ei pidä osallistua pohjoisten alueiden militarisoimiseen eikä Islannin ilmavalvontaan, joka on osa Naton toimintaa. Sen sijaan on nostettava uudelleen esille aloite ydinaseettomasta Pohjolasta ja edistettävä aseidenriisuntaa.

Solidaarisuus

Maailmassa tarvitaan puolueettomia ja aktiivisia rauhan rakentajia.

SKP vaatii, että hallitus lopettaa asekaupan Israeliin, vaatii Israelia vetäytymään miehittämiltään palestiinalaisalueilta ja tukee aktiivisesti Palestiinan kansan oikeutta itsenäiseen valtioon.

Nyt tarvitaan aloitteita, jotta Syyriaan saadaan aikaan tulitauko, joka lopettaa kaikkien osapuolten väkivaltaisuuDET. Ulkomainen sekaantuminen sisällissotaan muun maussa aseita toimittamalla on lopetettava ja konfliktiin on haettava neuvotteluratkaisut.

Suomen hallitus ei saa hiljaisesti hyväksyä Turkin jatkamaa Kyproksen pohjoisten alueiden miehitystä vaan on toimittava Kyproksen jälleenyhdistämiseksi YK:n päätösten mukaisesti. Suomi voi osaltaan toimia myös Sahrawi-kansan oikeuksien puolesta vaatimalla kansanäänestystä Marokon nyt alistaman Länsi-Saharan itsemääräämisoikeuden toteuttamisesta.

SKP ilmaisee solidaarisuutensa Kuuban ja Venezuelan vallankumouksille sekä Bolivian, Ecuadorin ja muiden Latinalaisen Amerikan kansojen vapauspyrkimyksille. Vaadimme Kuuban vastaisen laittoman saarron lopettamista ja ”Kuuban viitosten” vapauttamista. Olemme mukana rakentamassa Latinalaisen Amerikan ja Euroopan vasemmiston yhteistyötä muun muassa São Paulon foorumissa.

Suomen hallitus ei saa hyväksyä EU:ssa kauppasopimuksia, joilla pyritään alistamaan Latinalaisen Amerikan, Afrikan tai muita kehitysmaita. SKP vastustaa myös USA:n ja EU:n vapaakauppasopimusta, jota Yhdysvaltain ulkoministeri on kuvannut ”taloudelliseksi Natoksi”. Lissabonin sopimus antaa EU-komissiolle valtuudet neuvotella sopimuksesta jopa ohi jäsenmaiden. Tällaisten sopimusten sijasta Suomessakin on syytä tukea ja ottaa oppia Latinalaisen Amerikan maiden tasa-arvoisuuteen perustuvasta yhteistyöstä ja kehityksestä, jolla vahvistetaan julkisia palveluja, osallistuvaa demokratiaa ja kansallisten luonnonvarojen itsenäistä hallintaa.

Yhteistyö

Suomen kaltaiselle pienelle maalle on tärkeää, että kansainvälinen taloudellinen ja poliittinen järjestelmä uudistetaan demokraattisemmaksi ja oikeudenmukaisemmaksi.

Työväenluokan taistelun ja kansainvälisen solidaarisuuden vahvistaminen on tällaisten uudistusten aikaansaamisen ratkaiseva tekijä. Yksittäisistä mielenosoituksista on tärkeä edetä yhteiseen toimintaan yli ammattiliittojen ja valtioiden rajojen. Tässä tarvitaan luokkatietoista ammattiyhdistysliikettä, joka rohkaisee ja kokoaa yhteiseen kamppailuun myös kansalaisjärjestöjä.

Ammattiyhdistysliike on vastannut viime vuosien kriisipolitiikkaan monissa maissa yleislakoilla ja suurilla mielenosoituksilla. SKP vetoaa suomalaiseen ay-liikkeeseen, että se osallistuu aktiivisesti tähän eurooppalaiseen ja kansainväliseen luokkataisteluun.

SKP osallistuu aktiivisesti Kommunististen ja työväenpuolueiden kansainvälisiin tapaamisiin. Haluamme kehittää tällaista yhteistyötä entistä konkreettisemmaksi myös lähialueillamme muun muassa Pohjolan, Venäjän ja Baltian maiden puolueiden kanssa. Tuomitsemme kommunisteja ja muita vasemmistolaisia vastaan kohdistuvan syrjinnän Venäjän vaaleissa ja muualla erityisesti Itä-Euroopassa.

SKP on mukana Euroopan vasemmiston toiminnassa vahvan vastavoiman ja vaihtoehdon kehittämiseksi EU-komennolle. Työntekijöiden ja vähävaraisten luokkaetujen, kansallisen itsemääräämisoikeuden ja Euroopan kansojen yhteisten etujen turvaamiseksi on irtaannuttava EU-sopimuksista. On rakennettava toisenlainen Eurooppa, jossa ihminen on tärkeämpi kuin pääoman vapaus ja jossa etusijalla ovat tasa-arvo, oikeudenmukaisuus, demokratia, ympäristönsuojelu ja solidaarisuus. Euroopan turvallisuuden ja yhteistyön kehittämisessä tarvitaan myös Ety-järjestön, Euroopan neuvoston ja kansalaisjärjestöjen aktiivisuutta.

Suomelle on tärkeää kehittää yhteistyötä Venäjän kanssa niin taloudessa, työvoiman sosiaalisen polkumyynnin estämisessä, ympäristönsuojelussa, ihmisoikeusasioissa, tieteen ja kulttuurin kuin muilla aloilla. Sillä on iso merkitys myös suomalaisten työllisyyden edistämässä, kuten kokemukset muun muassa monilta teollisuudenaloilta osoittavat. Venäjän uhkalla pelottelun sijasta on nähtävä yhteistyön suuret mahdollisuudet.

YK:n Millenium-tavoitteet

Suomi on periaatteessa sitoutunut Yhdistyneiden Kansakuntien vahvistamiseen ja YK:n vuosituhattavoitteisiin. Presidentti Tarja Halosella on ollut näkyvä rooli näiden tavoitteiden edistämässä. Suomen hallituksen käytännön teot ovat kuitenkin jääneet vähiin ja ovat osin suorastaan vastakkaisia YK:n tavoitteille.

Yli miljardi ihmistä maailmassa elää alle yhdellä dollarilla päivässä. Köyhyys lisääntyy jopa rikkaimmissa maissa. Lähes 800 miljoonaa ihmistä on vailla puhdasta vettä. Tällaiset ongelmat koskevat erityisesti lapsia ja naisia. Samaan aikaan Suomen hallitus karsii kehitysyhteistyön määrärahoja ja Euroopan unioni ajaa muun muassa vesihuollon yksityistämistä. Nato-kumppanuus on korvannut lähes kokonaan Suomen osallistumisen YK:n rauhanturvatehtäviin.

SKP vaatii hallitusta ja eduskuntaa vähentämään Suomen asevarustelumenoja ja ohjaamaan näin säästyvistä rahoista lisää tukea kehitysmaiden itsenäiselle kehitykselle, YK:n vuosituhattavoitteiden toteuttamiseen ja kansainväliseen yhteistyöhön ympäristön suojelemiseksi.

YK:n tavoitteet edellyttävät tekoja köyhyyden ja nälän poistamiseksi, koulutusmahdollisuuksien takaamiseksi kaikille, naisten aseman parantamiseksi, sairauksien ehkäisemiseksi, oikeudenmukaisemman taloudellisen järjestyksen aikaansaamiseksi, ekologisesti kestävä kehityksen toteuttamiseksi sekä rauhan ja aseidenriisunnan puolesta.